

Repertoriumnummer: 23/ <i>ling</i>
Datum van uitspraak: 14/06/2023
Rolnummer: 22/637/A
Materie: Kinderbijslag werknemers
Type vonnis: Eindvonnis

Uitgifte

<i>Uitgereikt aan</i>	<i>Uitgereikt aan</i>
<i>op</i> €	<i>op</i> €
Rechtsmiddelen	

**arbeidsrechtbank Gent,
afdeling Sint-Niklaas**

Vonnis

KAMER S6

VON : EVT

In de zaak van:

{RRN: }, wonende te
3,

eisende partij, op de openbare terechtzitting vertegenwoordigd door mr. SCHEERS GUY, met kantoor

tegen

OPGROEIEN REGIE, (KBO: 0886.886.638), met zetel te 1060 BRUSSEL, Hallepoortlaan 27,

verwerende partij, op de openbare terechtzitting vertegenwoordigd door mr. , loco
mr. , met kantoor te

Verleent de arbeidsrechtbank het volgend vonnis:

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

Eisende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de Geschillencommissie Groeipakket van 6 mei 2022. Meer concreet besliste de Geschillencommissie dat verwerende partij terecht weigerde om voor de maanden september en oktober 2020 een recht op Groeipakket toe te kennen voor de dochter van eisende partij om reden dat niet was voldaan aan de voorwaarden van artikel 8 §1, 1° van het Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (hierna: Groeipakketdecreet).

II. PROCEDURE

De vordering werd ingeleid met een verzoekschrift van 15 juli 2022, ontvangen ter griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Sint-Niklaas, op 18 juli 2022.

De zaak werd overeenkomstig artikel 704 van het Gerechtelijk Wetboek opgeroepen ter openbare zitting van 11 januari 2023.

Op 9 december 2022 legde verwerende partij een verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst neer.

Op de inleidende zitting van 11 januari 2023 bepaalde de rechtbank, met onderling akkoord van partijen conclusietermijnen en werd de zaak voor pleidooien gesteld op de openbare zitting van 10 mei 2023.

Namens verwerende partij werden besluiten neergelegd op 17 februari 2023 en op 14 april 2023. Namens eisende partij werden besluiten neergelegd op 12 april 2023.

Beide partijen waren aanwezig op deze zitting van 10 mei 2023 en werden gehoord in de uiteenzetting van hun middelen en conclusies.

De debatten werden gesloten en het dossier werd meegedeeld aan het Openbaar Ministerie. De heer K. SALOMEZ, substituut-arbeidsauditeur, heeft mondeling advies uitgebracht.

Geen van beide partijen gaf repliek op voormeld advies.

Hierna werd de zaak in beraad genomen.

De rechtbank heeft de stukken van het geding, onder meer die gevoegd bij het dossier van de rechtspleging, ingezien.

De wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werd nageleefd.

III. BESPREKING

Bevoegdheid

Artikel 115 § 1 Groeipakketdecreet bepaalt dat een partij bij een geschil waarover de Geschillencommissie heeft geoordeeld, beroep kan instellen bij de bevoegde rechtbank. Deze bevoegde rechtbank is overeenkomstig artikel 117 lid 1 Algemene Kinderbijslagwet en artikel 580, 2° Gerechtelijk Wetboek de arbeidsrechtbank.

Toelaatbaarheid

De vordering werd ingeleid met een verzoekschrift, op 18 juli 2022 ontvangen op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Sint-Niklaas en is gericht tegen de beslissing van de Geschillencommissie Groeipakket van 6 mei 2022.

De vordering werd tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld voor de arbeidsrechtbank.

Waar verwerende partij stelt dat het verzoek van eisende partij onontvankelijk is, in zoverre het gerecht is tegen uitbetalingsactor aangezien de procedure wat betreft deze vordering tegen haar moet worden gevoerd en ze hieraan toevoegt dat ze intussen vrijwillig tussenkwam in de procedure, zodat huidig geding kan worden verdergezet tegen haar als verwerende partij, merkt de rechtbank het volgende op.

Eisende partij hoefde haar tegenpartij niet te identificeren om rechtsgeldig beroep in te stellen. Overeenkomstig artikel 704 § 2 van het Gerechtelijk Wetboek kunnen zaken zoals omschreven in artikel 580, 8° van het Gerechtelijk Wetboek – zoals onderhavige zaak – immers worden ingeleid bij vereenvoudigd verzoekschrift. Hiertoe dient enkel een verzoekschrift te worden neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank of bij aangetekende brief verzonden aan die griffie. Voor het overige worden geen andere vormvereisten, noch de verplichte vermelding van bepaalde gegevens opgelegd. De vordering wordt ontvankelijk geacht, zodra uit enig document blijkt dat de verzoeker niet akkoord gaat met een beslissing of met het uitblijven ervan. Op grond van artikel 138ter van het Gerechtelijk Wetboek is het vervolgens aan het Openbaar Ministerie bij de arbeidsgerechten om op basis van de inhoud van het verzoekschrift te achterhalen welke beslissing precies wordt aangevochten en welke partijen daarbij moeten betrokken worden.

In casu werd verwerende partij – zij het met enige vertraging – door het Openbaar Ministerie correct als tegenpartij aangeduid en niet uitbetalingsactor

Verwerende partij werd ook opgeroepen voor de inleidende zitting overeenkomst artikel 704 van het Gerechtelijk Wetboek.

De vordering is bijgevolg toelaatbaar.

Bovenstaande overwegingen impliceren tevens dat er geen nood bestond aan een vrijwillige tussenkomst en een verzoek in die zin, uitgaande van verwerende partij, niet toelaatbaar is wegens gebrek aan belang.

Voorgaanden

Eisende partij is de moeder van , geboren op 2001.

Ze ontving voor haar dochter kinderbijslag en later groeipakket, uitbetaald door

Op 1 september 2020 werd de dochter van eisende partij afgeschreven van het adres van haar moeder. Bij navraag door liet met een mailbericht van 8 september 2020 weten:

“Ik zou graag willen bevestigen dat ik nu in het buitenland woon met mijn vader. Mijn adres is ook al gewijzigd in het gemeentehuis , sinds begin september.”

In antwoord op de vraag van [redacted] waar [redacted] verbleef en of ze studeerde, mailde ze op 16 september 2020:

“Ik heb een model 8 brief gekregen van de gemeentehuis in [redacted] maar ik heb me nog niet kunnen inschrijven in de Belgische ambassade in Abu Dhabi... Normaal gezien zou ik al begonnen zijn met het studeren in de universiteit van Ajman maar door het niet bij hebben van een paar documenten kon ik me niet inschrijven waardoor ik dit semester al gemist heb... maar ik heb ondertussen wat meer opgezocht en heb een andere school gevonden, ik zou heel graag volgend schooljaar beginnen studeren in de universiteit Heriot Watt in Dubai. Dit schooljaar zou ik graag de tijd willen nemen om het land nog wat meer te verkennen en om me wat meer aan te kunnen passen aan het omgeving.”

In die context liet [redacted] met een mailbericht van 15 oktober 2020 aan eisende partij weten:

“Wij ontvingen de bevestiging van [redacted] dat hij niet meer in België woont, daardoor is hij niet meer gerechtigd op kinderbijslag.
Is deze informatie correct?”

Eisende partij antwoordde hierop dat deze informatie niet correct was. Ze gaf aan dat [redacted] tijdelijk in het buitenland was, maar wel in België woonde.

Omdat het groeipakket voor de maanden september en oktober 2020 niet werd toegekend, verzocht eisende partij bij verwerende partij in januari 2021 om herziening van het dossier. Verwerende partij nam hierop contact op met [redacted] en koppelde navolgend terug naar eisende partij met de reden waarom [redacted] tot de bewuste beslissing overging en sinds november 2020 opnieuw Groeipakket uitbetaalde. Tevens werd een overzicht bezorgd van de uitbetaalde bedragen en volgende in later mailverkeer meer informatie over de betreffende reglementering en de concrete situatie van eisende partij. Verwerende partij hoopte eisende partij hiermee voldoende te hebben ingelicht en sloot haar tussenkomst af.

Eisende partij kon zich hier niet in vinden en tekende beroep aan bij de Geschillencommissie. Na eisende partij te hebben gehoord, verklaarde de Geschillencommissie het door haar ingediende beroep ontvankelijk, maar ongegrond. De Geschillencommissie stelde dat het recht op Groeipakket voor [redacted] voor de maanden september en oktober 2020 terecht werd geweigerd omdat niet was voldaan aan de voorwaarden van artikel 8 §1, 1° van het Groeipakketdecreet.

Eisende partij kan zich hier niet akkoord mee verklaren en tekende onderhavig beroep aan.

Sinds 3 november 2020 staat de dochter van eisende partij terug bij haar ingeschreven, hetgeen ertoe leidde dat het groeipakket vanaf 1 november 2020 opnieuw werd toegekend.

Beoordeling

Als gevolg van de zesde staatshervorming werd de bevoegdheid van de kinderbijslag overgeheveld naar de gemeenschappen en de gewesten.

Op 1 januari 2019 trad het Vlaams Groeipakketdecreet in werking.

Sedert de inwerkingtreding van het Groeipakketdecreet op 1 januari 2019 :

- blijft een rechtgevend kind dat geboren is vóór 1 januari 2019 en voor wie het recht op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering is geopend op 31 december 2018, recht geven op kinderbijslag als aan de voorwaarden vermeld in artikel 8 Groeipakketdecreet is voldaan;
- bepaalt dit artikel 8 van het Groeipakketdecreet onder meer in §1, 1° dat een kind recht heeft op gezinsbijslagen als het zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied, onverminderd de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om hiervan algemene vrijstellingen te verlenen;
- wordt onder woonplaats verstaan de plaats waar de persoon in de bevolkingsregisters is ingeschreven als hebbende aldaar zijn hoofdverblijf en, bij gebrek daaraan, de verblijfplaats van de persoon (cf. artikel 3, § 1 49° Groeipakketdecreet *juncto* artikel 32, 3° Gerechtelijk Wetboek);
- zijn de gezinsbijslagen niet verschuldigd voor de kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten België, onverminderd de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om hiervan algemene vrijstellingen te verlenen.

In casu blijkt uit de voorliggende stukken dat in de maanden september en oktober 2020 uitgeschreven stond uit het Rijksregister. Daarnaast blijkt uit het voorliggend mailverkeer dat evenmin feitelijk in België verbleef, maar zich daarentegen in het buitenland bevond en daar haar gewoonlijk verblijf had. Meer concreet kan worden gewezen op de mails van van 8 september en 16 september 2020. Daarnaast bevestigde ook eisende partij dat haar dochter “tijdelijk in het buitenland” was, zij het dat ze volgens eisende partij wel nog in België woonde.

Het staat dus vast dat eisende partij en haar dochter in de maanden september en oktober 2020 niet voldeden aan de woonplaatsvereiste van artikel 8 § 1, 1° Groeipakket decreet.

Eisende partij kan zich vervolgens niet beroepen op een vrijstelling, teneinde alsnog recht te hebben op een Groeipakket, aangezien de Vlaamse Regering nog niet heeft voorzien in dergelijke vrijstellingen.

Gelet hierop werd terecht beslist dat er voor de maanden september 2020 en oktober 2020 geen recht was op gezinsbijslag.

De verwijzing van eisende partij naar de vrijstellingen in artikel 47 van het Besluit van de Vlaamse Regering Rechtgevend Kind, overtuigt niet van het tegendeel. De bewuste vrijstellingen betreffen immers vrijstellingen van de voorwaarde dat de kinderen moeten worden opgevoed of lessen volgen in België.

De woonplaatsvereiste in Vlaanderen zoals bedoeld in artikel 8 §1, lid 1, 1° Groeipakketdecreet wordt door deze vrijstellingen onverlet gelaten en blijft dan ook onverkort gelden.

Tot slot noopt ook het door eisende partij voorgelegde vonnis van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Sint-Niklaas, van 1 december 2021, niet tot een ander oordeel. Het bewuste vonnis oordeelde louter dat ondanks het (tijdelijk) niet meer officieel samenwonen op hetzelfde domicilie, de dochter van eisende partij financieel en economisch afhankelijk bleef van haar, bij gebrek aan eigen inkomsten. Nergens werd gesteld dat in de maanden september en oktober 2020 haar feitelijke verblijfplaats in Vlaanderen had. Integendeel wordt ook in het aangehaalde vonnis verwezen naar een verblijf in het buitenland voor studieredenen.

Kosten van het geding

Bij toepassing van artikel 1017, lid 2 van het Gerechtelijk Wetboek dienen de kosten van het geding ten laste van verwerende partij te worden gelegd, hierin begrepen de bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand en de kosten van eisende partij.

Wat betreft de bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, dient te worden gewezen op artikel 4 §2, 1ste lid van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, dat het basisprincipe van deze regelgeving bepaalt. Meer concreet wordt voorzien dat voor de zaken die volgens de burgerlijke rechtspleging worden behandeld, voor elke gedinginleidende akte die op een van de rollen bedoeld in de artikelen 711 en 712 van het Gerechtelijk Wetboek wordt ingeschreven, op het ogenblik van die inschrijving, een bijdrage aan het Fonds verschuldigd is.

Het gegeven dat geen bijdrage wordt geïnd van de eisende partij indien zij een vordering inleidt, bedoeld in de artikelen 579, 6°, 580, 581 en 582, 1° en 2° van het Gerechtelijk Wetboek betreffende vorderingen ingesteld door of tegen de sociaal verzekerden persoonlijk¹ doet geen afbreuk aan het verschuldigd zijn van deze bijdrage op het ogenblik van de inschrijving van de zaak. Het rechtscollege vereffent het bedrag van de bijdrage aan het Fonds immers in de eindbeslissing die in de kosten verwijst.²

De gedinginleidende akte werd ingeschreven op 18 juli 2022 zodat de op dat ogenblik verschuldigde bijdrage 22,00 euro bedroeg.

Wat vervolgens de kosten van eisende partij betreft, stelt de rechtbank vast dat eisende partij deze begroot op 153,05 euro.

¹ Artikel 4 §2, 2de lid, 3° van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

² Artikel 4 §2, derde lid van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Gelet op de recente cassatierechtspraak dient de rechter ambtshalve het juiste tarief van de rechtsplegingsvergoeding toe te passen, behoudens afwijkend uitdrukkelijk procedureakkoord.³

Overeenkomstig het Koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek dient de rechtsplegingsvergoeding te worden begroot op 163,98 euro (geïndexeerd bedrag).

IV. BESLISSING

De arbeidsrechtbank Gent, afdeling Sint-Niklaas, kamer S6,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Gelet op het eensluidend mondeling advies van het Openbaar Ministerie,

Alle andere en tegenstrijdige conclusies verwerpend,

Verklaart het verzoek tot vrijwillige tussenkomst van verwerende partij ontoelaatbaar.

Verklaart de vordering van eisende partij toelaatbaar, maar wijst de vordering af als ongegrond.

Legt bij toepassing van artikel 1017, lid 2 van het Gerechtelijk Wetboek de kosten van het geding, ten laste van verwerende partij, inzonderheid:

- 22,00 euro bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, alsmede
- de kosten van eisende partij, door de rechtbank begroot op 163,98 euro.

Dit vonnis werd gewezen door:

Nele VAN DE SYPE, rechter,
Johan WAUMAN, rechter in sociale zaken, benoemd als werkgever,
Arne GELUYKENS, rechter in sociale zaken, benoemd als werknemer-arbeider,

bijgestaan door:
Liesbeth VAN ISTERDAEL,

griffier,

L. VAN ISTERDAEL

A. GELUYKENS

J. WAUMAN

N. VAN DE SYPE

³ Cass. 13 januari 2023, C.22.0158.N ; Cass. 16 januari 2023, C.21.0193.F.

en uitgesproken op **VEERTIEN JUNI TWEDUIZEND DRIEËNTWINTIG** in openbare zitting van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Sint-Niklaas, **KAMER 56** door Nele Van De Sype, rechter, en bijgestaan door Liesbeth Van Isterdael, griffier.

L. VAN ISTERDAEL

N. VAN DE SYPE